

ΤΗ Θ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἅγίου Μάρτυρος Πολυεύκτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ιστῶμεν Στίχους σ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ὕχος πλ. δ' Κύριε εῖ καὶ κριτηρίω

Κύριε, εῖ καὶ Ἰωάννη παρέστης, ἐν Ἰορδάνῃ ὡς ἄνθρωπος, ἀλλ' οὐκ ἀπελείφθης τοῦ θρόνου, τῷ Πατρὶ συγκαθεζόμενος, καὶ βαπτισθεὶς δι' ἡμᾶς, τὸν κόσμον ἡλευθέρωσας, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἀλλοτρίου, ὡς οἰκτίρμων καὶ φιλάνθρωπος.

Κύριε, εῖ καὶ Ἰορδάνου τὰ ῥεῖθρα, περιεβάλου ὡς ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐμαρτυρήθης ἐξ ὕψους, τὴ καταβάσει τοῦ Πνεύματος, καὶ ἡ φωνὴ τοῦ Πατρός, Υἱὸν σὲ ἐμαρτύρησεν, ἀλλ' ἐμφάνηθι καὶ παράσχου, ἀφθαρσίαν ταὶς ψυχαὶς ἡμῶν.

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἅγιου

Ὕχος α' Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Δαυΐτικῶς ὡς ἐκ λάκκου, ταλαιπωρίας Χριστός, καὶ ἐκ πηλοῦ ἰλύος, τῶν εἰδώλων τῆς πλάνης, ἀνήγαγέ σε Μάρτυρας, ἔστησε γάρ, ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας σου, τῆς ἑαυτοῦ ἐπιγνώσεως μυστικῶς, δὲν ίκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Οὕτε συζύγου ὁ πόθος, οὕτε τῶν τέκνων στοργή, οὗ κηδεστοῦ ἀξία, οὕτε περιουσία, κτημάτων ἢ χρημάτων, σοῦ τὸ στερρόν, τῆς ψυχῆς παρεσάλευσαν, ἀπὸ τῆς Πίστεως ὅντως τῆς εἰς Χριστόν, παμμακάριστε Πολύευκτε.

Καὶ πρὸ τῆς χάριτος Μάκαρ, τῆς σῆς ἀθλήσεως, δικαιοσύνης ἔργοις, ἀληθῶς ἐκοσμήθης, ὅθεν μετὰ ταῦτα, Μάρτυρας πιστός, ἡξιώθης γενέσθαι Χριστοῦ, ἐν τῷ ἴδιῳ σου αἷματι βαπτισθείς, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ εὐσεβῶς.

Δόξα... Τοῦ Ἅγιου

Ὕχος α' Βύζαντος

Τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, σήμερον χορεύουσιν, ἐπὶ τὴ μνήμη τοῦ Μάρτυρος Πολυεύκτου, καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, πιστῶς πανηγυρίζει, καὶ χαρμονικῶς ἐκβοᾷ. Χαίροις Πανεύφημε, ὁ τοῦ πολυπλόκου Βελιάρ, τὰ ἔνεδρα τροπωσάμενος, καὶ τῆς νίκης τὸν στέφανον, παρὰ Χριστοῦ ἀναδησάμενος. Χαίροις Στρατιώτα τοῦ μεγάλου Βασιλέως, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν, ὁ τοὺς βωμοὺς τῶν εἰδώλων καταστρεψάμενος. Χαίροις Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα. Πρέσβευε λυτρωθῆναι ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Καὶ νύν... Τῆς Ἑορτῆς

Ὕχος β'

Σήμερον ὁ οὐρανοῦ καὶ γῆς Ποιητής, παραγίνεται σαρκὶ ἐν Ἰορδάνῃ, βάπτισμα αἵτῶν ὁ ἀναμάρτητος, ἵνα καθάρῃ τὸν κόσμον ἀπὸ τῆς πλάνης τοῦ ἔχθρου, καὶ βαπτίζεται ὑπὸ δούλου ὁ Δεσπότης τῶν ἀπάντων, καὶ καθαρισμὸν δι' ὕδατος, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων δωρεᾶται. Αὐτῷ βοήσωμεν, ὁ ἐπιφανεῖς Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοί.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Προσόμοια

Ὕχος πλ. β' Τριήμερος ἀνέστης Χριστὲ

Ἐπέστης ἐν τοῖς ὕδασιν, ὁ πάσιν ἀκατάληπτος, τῷ Προδρόμῳ, ὑποκλίνας κεφαλήν, καὶ κόσμον ἀγιάσας, δουλείας ἐλυτρώσω, τῷ βαπτισμῷ σου Ἀναμάρτητε.

Στίχ. Η θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστάφη εἰς ὅπίσω.

Υἱὸν ἀγαπητὸν ὁ Πατήρ, ἐκ τῶν ύψιστων ἄνωθεν, καὶ τὸ Πνεῦμα ἐμαρτύρει σὲ Χριστέ, δι' οὗ τὸ τῆς Τριάδος, μυστήριον ἐγνώσθη, ἐν, Ἰορδάνῃ βαπτισθέντος σου.

Στίχ. Τὶ σοὶ ἐστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; καὶ σοὶ Ἰοράνη ὅτι ἀνεχώρησας εἰς τὰ ὅπίσω;

Ἡ γίασας τὰ ῥεῖθρα Σωτήρ, τοῦ Ἰορδάνου ἄπαντα, καὶ τὴν φύσιν, τῶν ὑδάτων ὡς Θεός, διὸ σὲ καὶ δοξάζει, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀνυμνεῖ σὴν Ἐπιφάνειαν.

Δοξα... Καὶ νύν... Ἡχος δ'

Οἱ ἀναβαλλόμενοι φῶς ὡς ἴματιον, δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς γενέσθαι κατηξίωσε, ῥεῖθρα περιβάλλεται σήμερον τὰ Ἰορδάνια, οὐκ αὐτὸς τούτων, πρὸς κάθαρσιν δεόμενος, ἀλλ' ἡμῖν ἐν ἑαυτῷ, οἰκονομῶν τὴν ἀναγέννησιν. Ω τοῦ θαύματος! δίχα πυρὸς ἀναχωνεύει, καὶ ἀναπλάττει ἄνευ συντρίψεως, καὶ σώζει τοὺς εἰς αὐτὸν φωτιζομένους, Χριστὸς ὁ Θεός, καὶ Σωτήρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον

῾Ηχος δ' Ταχὺ προκατάλαβε

Οἱ Μάρτυς σου, Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν, ἔθραυσε καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτοῦ ταὶς ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς Ἡχος α'

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἔφανερώθη προσκύνησις, τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοί, ἀγαπητὸν σὲ Υἱὸν ὀνομάζουσα, καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἶδει περιστεράς, ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Οἱ ἐπιφανεῖς Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας δόξα σοί.

EΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἡχος δ'

Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ

Τοὶς οἰκτιρμοίς σου ὁ Θεὸς δυσωπούμενος, τὸ πλανηθὲν ἀπολωλὸς ἐξεζήτησας, διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου φιλάνθρωπε, ὅθεν παραγέγονας, ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, γνωρίσαι τὸ μυστήριον, τῆς Ἁγίας Τριάδος, καὶ ἀνυμνοῦντες κραυγάζομεν πιστῶς. Ἡλθες ἔφαντος τὸ Φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Δόξα... Καὶ νύν... Τὸ αὐτὸ

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἡχος πλ. δ'

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν

Ἐπέφανεν ἡμῖν, ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν ῥείθροις μυστικῶς, Ἰορδάνου χωνεῦσαι, πᾶσαν τὴν ἀμαρτίαν, ὡς ἐλεήμων καὶ ὑπεράγαθος, πᾶσα κτίσις σκιρτάτῳ, ὅτι βαπτίζεται Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα... Καὶ νύν... Τὸ αὐτὸ

Ο Κανὼν τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἅγιου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὴν σὴν δίδου μοὶ Μάρτυς εὐκταίαν χάριν
Θεοφάνους

Ωδὴ α' Ἡχος πλ. δ'

«Ἡ κεκομμένη, τὴν ἄτομον ἔτεμε, καὶ εἴδεν ἥλιος γῆν, ἦν οὐκ ἐθεάσατο, ἀλάστορα ἐχθρὸν τὸ ὕδωρ κατεπόντισε, καὶ ἄβατον διῆλθεν Ἰσραήλ, ὡδὴ ἀνεμέλπετο. Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται».

Τῆς πολυεύκτου, τρυφῆς ἐμφορούμενος, καὶ μακαρίας αἰγλης, ἐνδόξε πληρούμενος, καὶ τῆς Ἀγγελικῆς χορείας ἀξιούμενος, τοὺς τὴν σὴν εὐφημοῦντας Ἐορτήν, Πολύευκτε περίσωζε, τῷ Κυρίῳ ψάλλοντας. Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ἡ φωτοφόρος, καὶ εὕσημος μνήμη σου, φωτος τοῦ θειοτάτου, πλήρης ἀνατέταλκε, φωτίζουσα λαμπρῶς, τοὺς πίστει ἀνυμνούντας σε, γενναῖε στρατιώτα τοῦ Χριστοῦ, Πολύευκτε πανόλβιε, τῷ Κυρίῳ ψάλλοντας. Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Νενευρωμένος, ἰσχὺς τοῦ Πνεύματος, καὶ θείαν δυναστείαν, Μάκαρ ἐνδυσάμενος, ἐχώρησας στερρῶς, πρὸς τὴν πάλην τοῦ ἀλάστορος, καὶ τοῦτον κατὰ κράτος καθελῶν, προθύμως ἀνεκραύγαζες. Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον

Σεσαρκωμένον, τὸν πρότερον ἄσταρκον, Παρθένε Θεοτόκε, τέτοκας πανάχραντε, πανάμωμος σαφῶς, Παρθένος διαμείνασα, τὸν πλούτω εὐσπλαγχνίας δι' ἥμᾶς, πτωχεύσαντα καὶ σώσαντα τοὺς αὐτῷ κραυγάζοντας, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ωδὴ γ'

«Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοὶ Κύριε, σὺ εἶ τὸ φῶς τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ύμνεῖ σὲ τὸ πνεύμα μου».

Ἔμειψας τὸ φρόνημα, πρὸς τὴν εὐσέβειαν ἄνωθεν, ἀξιωθεῖς, θείας ὀπτασίας, τοῦ Σωτῆρος Πολύευκτε.

Νίκης ἐφιέμενος, πάντων κατέπτυσας Ἐνδόξε, τῶν ἐπὶ γῆς, καὶ τῆς οὐρανίου, κληρουχίας ἡξίωσαι.

Δόξης ὀρεγόμενος, τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν ὅρμησας, καρτερικῶς, καὶ τὴν τῶν εἰδῶλων, ἀδοξίαν κατέβαλες.

Θεοτοκίον

Ἴθυνὸν μοὶ Δέσποινα, τὰ διαβήματα, ἵνα σου, πρὸς τὸν Υἱόν, δι' ἐπαινουμένης, πολιτείας πορεύσωμαι.

Ο Ειρμὸς

«Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοὶ Κύριε, σὺ εἶ τὸ φῶς τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ύμνεῖ σὲ τὸ πνεύμα μου».

Κάθισμα τοῦ Ἅγιου

Ἡχος πλ. α'

Τὸν συνάναρχον Λόγον

Ως καλὸς στρατιώτης Χριστοῦ τοῦ πάντων Θεοῦ, ἐν τῇ χάριτι τούτου ἐνδυναμούμενος, ὅλον μετέθηκας σαντόν, ἐν τῇ ἀγάπῃ αὐτοῦ, διὰ Νεάρχου τοῦ πιστοῦ, συστρατιώτου σου σοφέ, διὸ νομιμως ἀθλήσας, ἀξίως ἐστεφανώθης, παρὰ Κυρίου Μάρτυρος Πολύευκτε.

Δόξα... Καὶ νύν...

Τῆς Ἐορτῆς ὅμοιον

Ἴορδάνου τὸ ρέθρον περιβαλλόμενος, ὁ τὸ φῶς παραδόξως ἀναβαλλόμενος, ἐν αὐτῷ τὴν τοῦ Ἀδάμ, φύσιν ἀνέπλασας, συντριβεῖσαν πονηρά, παρακοὴ Λόγε Θεοῦ, διὸ σὲ ἀνευφημοῦμεν, καὶ τὴν ἀγίαν σου πάντες, δοξολογοῦμεν Ἐπιφάνειαν.

Ωδὴ δ'

«Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε, σύ μου καὶ δύναμις, σὺ Θεός μου, σύ μου ἀγαλλίαμα, ὁ Πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπῶν, καὶ τὴν ἡμέτεραν, πτωχείαν ἐπισκεψάμενος, διὸ σύν τῷ Προφήτῃ, Ἀββακοὺμ σοὶ κραυγάζω, τὴ δυνάμει σοὶ δόξα φιλάνθρωπε».

Δι' εύσεβούς, ὁμολογίας Πανάριστε, τῷ Δεσπότη, σαυτὸν προσενήνοχας, τὴν δι' αὐτὸν, Ἐνδοξὲ σφαγὴν, πόθῳ δεδεγμένος, καὶ μῶμου παντὸς ἐλεύθερος, γενόμενος ἐντεῦθεν, τῷ Σωτῆρι κραυγάζεις. Τὴ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ο γλυκασμός, τῆς εὐσεβείας ἡδύνθη σοί, ἐπτερώθης, θείας ἀγαπήσεως, τῷ καθαρῷ καὶ εἰλικρινεῖ, πόθῳ τετρωμένος, καὶ ἔρωτι πυρπολούμενος, τῆς ἄνω Βασιλείας, μελωδεῖς τῷ Δεσπότη. Τὴ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ὑπερφυεῖ, ὁμοφροσύνη συνδούμενος, τῷ Νεάρχῳ, τούτου τε τοὶς ῥήμασι, κατηχηθείς, πρὸς τὴν εὐσεβῆ, πίστιν τῆς Τριάδος, θεόφρον Μάρτυς Πολύευκτε, τῆς ὄντως πολυεύκτου, καὶ τῆς πεποθημένης, ἡξιώθης Μαρτύρων φαιδρότητος.

Μαρτυρικοὶ συνηριθμήθηστρατεύμασι, βασιλείαν, ἔλαβες ἀσάλευτον, νεοσφαγῆς, ταύτης ἐπιβάς, ἔτι τῶν αἰμάτων, σταζόντων, ἥχθης δὲ Πάνσοφε, χαρὰς ἀδιαδόχου, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ μεγάλης εὐκλείας τευχόμενος.

Θεοτοκίον

Ο μοιωθείς, τοὶς ἐπὶ γῆς ὁ οὐράνιος, οὐρανίους, τούτους ἀπειργάσατο, καὶ πεπονθῶς, φύσει παθητή, θείας ἀπαθείας, τὴν μέθεξιν ἐδωρήσατο, τὴν τοῦτον οὖν τεκοῦσαν, ἀπειρόγαμον Κόρην, Θεοτόκον εἰδότες δοξάζομεν.

Ωδὴ ε'

«Ἴνα τὶ μὲ ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δεῖλαιον, ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου, τὰς ὁδούς μου κατεύθυνον δέομαι».

Ἴνα τῆς ἀϊδίου, τύχης ἀπολαύσεως Μακαριώτατε, τὰ τερπνὰ τοῦ βίου, καὶ τῆς φύσεως τὴν οἰκειότητα, καὶ τρυφὴν καὶ δόξαν, καὶ τὴν ζωὴν αὐτὴν παρεῖδες, καὶ ἐλπίδος τῆς σῆς οὐ διήμαρτες.

Μεμυσταγωγημένος, τὰ τῆς θείας ὄψεως θεία μυστήρια, σταθερὰ τῇ γνώμῃ, πρὸς τελείους ἀγῶνες ἐχώρησας, καὶ τροπαιοφόρος, ἀναδειχθεὶς τῶν ἀκηράτων, ἡηξιώθης στεφάνων Πολύευκτε.

Ἀθεώτατον σέβας, φύσει μισοπόνητον ἔχων τὸ φρόνημα, εὐσεβῶς ἀπώσω, καὶ Θεοὺς τοὺς ματαίους κατέστρεψας, εὐσεβείας ζήλῳ πυρποληθεὶς καὶ προθυμίας, θεοπνεύστου πλησθεὶς Παναοίδιμε.

Θεοτοκίον

Ῥήσει τῶν χειλέων, Πάναγνε ἑπόμενοι σὲ μακαρίζομεν, μετὰ σοῦ γὰρ ὄντως, μεγαλεῖα ποιήσας ὁ Κύριος, ἐμεγάλυνέ σε, καὶ ἀληθῆ Θεοῦ Μητέρα, γεννηθεὶς ἐκ γαστρός σου ἀνέδειξεν.

Ωδὴ ζ'

«Ἄβυσσος ἀμαρτιῶν, καὶ πταισμάτων καταιγίς μὲ ταράττει, καὶ πρὸς βυθὸν βιαίας συνωθεῖ ἀπογνώσεως, ἀλλ' αὐτὸς τὴν κραταιάν, χείρα μοὶ ἔκτεινον, ώς τῷ Πέτρῳ, καὶ ἐκ βυθοῦ ἀνάγαγε».

Τάξεως Ἀγγελικῆς, ἡξιώθης ἀξιάγαστε Μάρτυς, ἀγγελικὸν τὸν ζῆλον, προφανῶς ἐνδειξάμενος, σὺν αὐτοῖς οὖν ἐκτενῶς, Μάκαρ ἰκέτευε λυτρωθῆναι, ἐκ πειρασμῶν τούς ἀνυμνούντάς σε.

Ύπνωσας ἀγαπητοίς,, Άθλητὰ τὸν ὄφειλόμενον ὕπνον, ἀποτμηθεὶς τὴν κάραν, διὰ ξίφους πολύαθλε, καὶ τανῦν ἐν οὐρανοῖς, κλῆρον ἀκήρατον ἐκληρώσω, μετὰ Μαρτύρων αὐλιζόμενος.

Σύμμορφος καὶ κοινωνός, παθημάτων τοῦ Σωτῆρος ἐγένου, τοῦ δι' ἡμᾶς τῷ πάθει, τοῦ Σταυροῦ ὄμιλήσαντος, καὶ νὺν Μάκαρ σὺν αὐτῷ, ώς ἐπηγγείλατο βασιλεύεις, εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἀπέραντον.

Θεοτοκίον

Ἐχουσα τὸ συμπαθές, ώς τεκοῦσα τὸν φιλάνθρωπον Λόγον, σῶσον ἡμᾶς βιαίας, καὶ δεινῆς περιστάσεως, σὲ γὰρ μόνον οἱ πιστοί, πάναγνε Δέσποινα προστασίαν, ἀκαταμάχητον κεκτήμεθα.

Ο Ειρμός

«Ἄβυσσος ἀμαρτιῶν, καὶ πταισμάτων καταιγίς μὲ ταράττει, καὶ πρὸς βυθὸν βιαίας συνωθεῖ ἀπογνώσεως, ἀλλ' αὐτὸς τὴν κραταιάν, χείρα μοὶ ἔκτεινον, ώς τῷ Πέτρῳ, καὶ ἐκ βυθοῦ φθορὰς

άνάγαγε».

**Κοντάκιον τοῦ Ἅγιου
‘Ηχος δ'
Ἐπεφάνης σήμερον**

Ο Δεσπότης κλῖνας μὲν ἐν Ἰορδάνῃ, κεφαλὴν συνέτριψε, τὰς τῶν δρακόντων κεφαλάς, τοῦ Ἀθλοφόρου ἡ κάρα δέ, ἀποτιμηθεῖσα τὸν δόλιον ἥσχυνεν.

‘Ο Οἶκος

Ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, ὁ Κτίστης τῶν ἀπάντων, τὴν κάραν ὑποκλῖνας, τὸ Βάπτισμα λαμβάνει, καὶ τῶν δρακόντων κεφαλὰς ἀοράτως συνθλάσας, ὥρμην παρέσχε τοὶς βροτοίς κατὰ τοῦ μεγαλόφρονος, τοῦ πρὶν ἐν Παραδείσῳ πτερνίσαντος τὸν Ἄδαμ, ἐν βρώσει τῇ τοῦ ξύλου, καὶ θανάτῳ ὑποβαλόντος αὐτὸν παρ' ἐλπίδα. Διὸ ὁ ἀθλητὴς νῦν Πολύευκτος, κολακείαις γυναικὸς μὴ ὑποκύψας, ἥθλησε στερρῶς, προτεῖνας τὴν κάραν, ἵνπερ ἀποτιμηθεῖσα, τὸν δόλιον ἥσχυνε.

Συναξάριον

Τὴ Θ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἅγιου Μάρτυρος Πολυεύκτου.

Στίχοι

- Ό Πολύευκτος, οὗ πάθος τομὴ Λόγε,
- Πολλῆς δι' εὐχῆς, εἴχε σοῦ παθεῖν χάριν.
- Ἀμφ' ἐνάτην Πολύευκτε τομὴ μέγα δώκε σου εὐχος.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐστρατίου τοῦ θαυματουργοῦ.

Στίχοι

- Κὰν Εὐστρατίου πνεῦμα λαμβάνη πόλος,
- Τὸ σωμα τὴ γῆ θαυμάτων βλύζει χάριν.

Ταὶς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

‘Ωδὴ ζ’

«Θεοῦ συγκατάβασιν, τὸ πὺρ ἡδέσθη ἐν Βαβυλώνι ποτέ, διὰ τοῦτο οἱ Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ ἀγαλλομένω ποδί, ώς ἐν λειμώνι χορεύοντες ἔψαλλον. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν».

‘Υπέδειξας Δέσποτα, τῷ σῷ οἰκέτῃ τὴν δυναστείαν σου, διὰ τοῦτο Προθύμως, πρὸς τοὺς ἀγῶνας, ἥλθεν αὐτόκλητος, καὶ νικηφόρος γενόμενος ἔψαλλεν. Εὐλογητὸς ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κλητὴ καὶ πανεύσημος, ἡ ἑορτή σου Μάρτυρος ἀνέτειλε, τῆς γὰρ ἐπιφανείας τοῦ σοῦ Δεσπότου, φῶς ἐπιφέρεται, καὶ καταυγάζει τοὺς πίστει κραυγάζοντας. Εὐλογητὸς ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸν πλοῦτον τὸν ἄσυλον, τὸ διαμένον εὔρες ἀξίωμα, καὶ τὸ μὴ διαπίπτον, ἀλλ' εἰς αἰῶνας ἀΐδιούμενον, εἴληφας κλέος, κραυγάζων θεσπέσιε. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Ἀνάρχω Γεννήτορι, τὸν συννημένως ἀεὶ νοούμενον, συλλαβοῦσα Παρθένε, σεσαρκωμένον Υἱὸν γεγέννηκας, διὰ τὸ σῶσαι τοὺς πίστει κραυγάζοντας. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

‘Ωδὴ η’

«Ἐπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοὶς θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέκαυσε. δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἴδων, τὸν Δημιουργόν, καὶ Λυτρωτήν ἀνεβόα, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ιερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαοὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ιερουργεῖται σήμερον, ἡ πολύευκτος, μνήμη σου, Μάρτυρος τοῦ Χριστοῦ, ἀθλοφόρε Πολύευκτε. Χριστῷ γὰρ εὐάρεστος, δεκτὴ θυσία γέγονας, τῷ σφαγιασθέντι, διὰ σὲ καὶ τυθέντι, ὃν παῖδες εὐλογοῦσιν, ιερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀθλητικὴν τὴν ἔνστασιν, Ἀθλητὰ μέχρις αἷματος, ἐπιδεδειγμένος, ἐπὶ γῆς Πολύευκτε, παστάδα

πολύφωτον, ἐν οὐρανοῖς ἐσκήνωσας, τὴν τῶν σῶν αἰμάτων, βαπτισθείς κολυμβήθρα, καὶ μέλπων. Τὸν Δεσπότην, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νενεκρωμένην πταισμασι, τὴν ψυχήν μου ἀνάστησον, τὴν μαρτυρική σου, παρρησία χρώμενος, τοὶς θείοις προστάγμασι, διαρρυθμίζων Ἐνδοξε, ἀξιοπρεπῶς, πρὸς ἀρετὴν ἐπιστρέφων, βοῶσαν. Τὸν Δεσπότην, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Χαῖρε δι' ᾧς ἐσχήκαμεν, τὴν χαρὰν τὴν αἰώνιον. Χαῖρε τὸ τῆς Εῦας, σκυθρωπὸν ἡ λύσασα, Ἄδαμ τὴν κατήφειαν, πρὸς τὸ φαιδρὸν ἡ τρέψασα. Χαῖρε ἡ Θεόν, σωματωθέντα τεκοῦσα, Παρθένε Θεοτόκε, τῶν πιστῶν ἡ προστάτις, τῶν σὲ ὑπερυψούντων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Είρμος

«Ἐπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοὶς θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέκαυσε, δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἴδων, τὸν Δημιουργόν, καὶ Λυτρωτὴν ἀνεβόα, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ωδὴ θ'

«Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν! ὅπως ὁ Ὅψιστος, ἐκὼν κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπὸ γαστρός, γενόμενος ἄνθρωπος. Διὸ τὴν ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν».

Ἄγε δὴ τὸν θεοστεφή, φιλομάρτυρες ὑμνήσωμεν Μάρτυρα, ὃν συνεδόξασε, τὴν φωτωνύμῳ αὐτοῦ ὁ Ὅψιστος, Ἐπιφανεία καὶ σεπτή, ἡμέρα τετίμηκε, καὶ ἐστεφάνωσε, καὶ ἐνθέοις ἀρεταῖς κατεκόσμησε.

Τρεύμασι τῶν μαρτυρικῶν, ἐκχυθέντων σου αἵμάτων ἀπέπνιξας, τὸν δυσμενέστατον, τὸν τὴν κακίαν δημιουργήσαντα, τὴν Ἐκκλησίαν δὲ Χριστοῦ, ἀρδεύων ἐφαίδρυνας, θεομακάριστε, τὴν ἐν πίστει σὲ ἀεὶ μακαρίζουσαν.

Ἴθι μοὶ Μάρτυς ἀρρωγός, πειρασμῶν μὲ ἐκ ποικίλων ὅντων, καὶ περιστάσεων, δεσμῶν τε λύων τῆς αἱρέσεως, καὶ χαλεπῆς ἐλευθερῶν, φρουρὰς ταὶς πρεσβείαις σου, τὸν ἀνυμνούντα σε, διανοίᾳ καθαρὰ παναοίδιμε.

Θεοτοκίον

Νόμου τε σὺ καὶ Προφῆτῶν, τὸ κεφάλαιον Χριστὸν καὶ τὸ πλήρωμα, Πάναγνε τέτοκας, δι' εὐσπλαγχνίας, ἀπειρονπέλαγος, ἐνανθρωπῆσαι δι' ἡμᾶς, ἐκ σοῦ εὐδοκήσαντα, καὶ διασώσαντα, τοὺς ἐν πίστει σὲ ἀεὶ μεγαλύνοντας.

Ο Είρμος

«Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν! ὅπως ὁ Ὅψιστος, ἐκὼν κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπὸ γαστρός, γενόμενος ἄνθρωπος. Διὸ τὴν ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν».

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου

Ἐν πνεύματι τῷ ἵερῷ

Πολύευκτον κτησάμενος, ἐκ ψυχῆς Πολυεύκτου, τὸν πλοῦτον τὸν οὐράνιον, ὃ Πολύευκτε μάκαρ, καὶ δόξαν καὶ λαμπτροτητα, ἐν Θεῷ γενόμενος, καὶ στέφος θεῖον ἐδέξω, ἐκ χειρὸς τοῦ Ὅψιστου, σὺν Μαρτύρων τοὶς χοροίς, ώς Μάρτυς τῆς ἀληθείας.

Ἐτερον τῆς Εορτῆς ὅμοιον

Ἐν δουλικῷ τῷ σχήματι, παραγέγονας Λόγε, καὶ Βάπτισμα ὁ ἄχρονος, ώς βροτὸς ἐπεζήτεις, ἐξέστη γῆ καὶ οὐρανός, καὶ Ἀγγέλων τάγματα, καὶ τῶν ὑδάτων ἡ φύσις, ὁ δὲ Πρόδρομος πτήξας, ἐν δειλίᾳ καὶ χαρά, τὴν λειτουργίαν ἐτέλει.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Προσόμοια

Ὕχος πλ. β'

Αἱ Αγγελικαὶ

Φράσον καὶ εἰπέ, ὃ Προφήτα Ἡσαία. Τὶς ὁ κεκραγῶς, ἐν ἐρήμῳ τὴν βοήσει; Ἀντλήσατε δὴ ὕδωρ, εὐφροσύνης καθάρσιον. Οὗτος Ἰωάννης ὁ βαπτίζων, ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ βοήσας, Χριστὸς ἔρχεται.

Εύλογημένος ό φανεῖς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοί.

Στίχ. Ή θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστάφη εἰς ὄπισω.

Ὥ τῆς ὑπὲρ νοῦν, καὶ ἀφάτου εὐσπλαγχνίας! πῶς ὁ Ποιητής, τῷ ποιήματι προσκλίνει, τὴν ἄχραντον καὶ θείαν, κορυφὴν τῷ βαπτίσματι! Δόξα τῷ φανέντι ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ ζωὴν ἡμῖν παρεσχηκότι, ἐν ᾧ ψάλλομεν. Εύλογημένος ό φανεῖς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοί.

Στίχ. Τὶ σοὶ ἐστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; καὶ σοὶ Ἰοράνη ὅτι ἀνεχώρησας εἰς τὰ ὄπισω;

Ως ἐπιβλαβῶν, τῶν γηῖνων ἀπαχθέντες, δεῦτε νοητῶς, καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις, καὶ τὸν Χριστὸν ἰδόντες ἐν σαρκὶ βαπτιζόμενον, ὑπὸ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, πάντες σὺν αὐτῷ ὑμνολογοῦντες, πιστῶς κράζωμεν. Εύλογημένος ό φανεῖς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοί.

Δόξα... Καὶ νύν... ὅμοιον

Τρυφὴ ζωτική, ἐκ χειμάρρου Ἰορδάνου, ἀνέβλυσεν ἡμῖν, τοῦ Βαπτίσματος ἡ χάρις, ἐν ᾧ οἱ φωτισθέντες, τῷ Βαπτίσματι λέγομεν, Δόξα τῷ φανέντι ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ ζωὴν ἡμῖν παρεσχηκότι, ὥς καὶ ψάλλομεν. Εύλογημένος ό φανεῖς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοί.

Η λοιπὴ Ακολουθία τοῦ Ὄρθρου, ώς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυτις.